

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Austria) – Christine Nigl i in./ Finanzamt Waldviertel

(Sprawa C-340/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 4 ust. 1 i 4. — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 9 i 11 — Pojęcie „podatnika” — Spółki cywilne sprzedające ich produkty pod wspólną marką i za pośrednictwem spółki handlowej — Pojęcie „przedsiębiorstw samodzielnych” — Odmowa przyznania statusu podatnika — Moc wsteczna — Szósta dyrektywa 77/388 — Artykuł 25 — Dyrektywa 2006/112 — Artykuły 272 i 296 — System ryczałtowy dla rolników — Wyłączenie z systemu ryczałtowego — Moc wsteczna)

(2016/C 462/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christine Nigl, Gisela Nigl (starsza), Gisela Nigl (młodsza), Josef Nigl, Martin Nigl

Strona pozwana: Finanzamt Waldviertel

Sentencja

- 1) Po pierwsze, art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 4 akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2004/66/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. oraz, po drugie, art. 9 ust. 1 akapit pierwszy i art. 10 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że kilka spółek cywilnych, takich jak spółki w postępowaniu głównym, które występują jako takie samodzielnie w stosunkach z dostawcami, organami publicznymi i w pewnym stopniu z ich klientami i z których każda zapewnia swą własną produkcję, wykorzystując głównie swe środki produkcji, lecz które sprzedają znaczną część ich produktów pod wspólną marką za pośrednictwem spółki kapitałowej, której udziały należą do członków tych spółek cywilnych oraz innych członków zainteresowanej rodziny, należy uważać za samodzielne przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej.
- 2) Artykuł 25 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2004/66 i art. 296 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, iż przepisy te nie stoją na przeszkodzie możliwości odmowy stosowania przewidzianego w nich wspólnego systemu ryczałtowego dla rolników do kilku spółek cywilnych takich jak spółki w postępowaniu głównym, uważanych za samodzielne przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej i które współpracują ze sobą, ponieważ spółka kapitałowa, związek osób złożony z członków tych spółek cywilnych lub związek osób złożony z tej spółki kapitałowej oraz członków rzeczonych spółek cywilnych, ze względu na rozmiar przedsiębiorstwa lub formę prawną, w świetle prawa krajowego nie mogą być objęte tym systemem, nawet wówczas, gdy owe spółki cywilne nie zaliczają się do kategorii producentów wyłączonych z tego systemu ryczałtowego, o ile ze względu na ich powiązania z tą spółką lub jednym z tych związków są one rzeczywiście w stanie sprostać ciężarom administracyjnym, jakie pociągają za sobą zadania wynikające ze stosowania zwykłego lub uproszczonego systemu podatku od wartości dodanej, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

- 3) W wypadku gdyby stosowanie systemu ryczałtowego dla rolników należało zasadniczo wykluczyć w odniesieniu do spółek cywilnych takich jak w postępowaniu głównym, owo wykluczenie powinno być skuteczne w stosunku do okresu poprzedzającego dzień dokonania oceny, na której się ono opiera, z zastrzeżeniem, że rzeczona ocena odbywa się przed upływem terminu przedawnienia odnoszącego się do działania organu podatkowego, a jej skutki nie mają mocy wstecznej w stosunku do okresu sprzed dnia, w którym wystąpiły okoliczności prawne i faktyczne, na których się ona opiera.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 5.10.2015.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 29 września 2016 r.– Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac,
Codirep, Fnac Périphérie/Ministre des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-510/16)

(2016/C 462/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące kasacje: Carrefour Hypermarchés SAS, Fnac Paris, Fnac Direct, Relais Fnac, Codirep, Fnac Périphérie

Druga strona postępowania: Ministre des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku systemu pomocy finansowanego ze środków przeznaczonych na ten cel, gdy państwo członkowskie dokonało prawidłowego zgłoszenia zmian prawnych mających istotne znaczenie dla tego systemu przed ich wdrożeniem, w szczególności zmian dotyczących sposobu jego finansowania, znaczny wzrost wpływów podatkowych przeznaczonych na finansowanie tego systemu, w stosunku do prognoz dostarczonych Komisji Europejskiej, stanowi istotną zmianę w rozumieniu art. 88 ust. 3 WE, obecnie art. 108 TFUE, która uzasadniałaby dokonanie nowego zgłoszenia?
- 2) Jak w takim przypadku należy stosować ww. art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 784/2004 ⁽¹⁾, zgodnie z którym zwiększenie o ponad 20 % pierwotnego budżetu istniejącego systemu pomocy stanowi zmianę tego systemu pomocy, a w szczególności:
 - a) jak to się ma do obowiązku dokonania wcześniejszego zgłoszenia systemu pomocy, przewidzianego w art. 88 ust. 3 WE, obecnie art. 108 TFUE?
 - b) jeżeli przekroczenie progu 20 % pierwotnego budżetu istniejącego systemu pomocy, przewidzianego w ww. art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 784/2004 uzasadnia nowe zgłoszenie, czy oceny tego progu należy dokonywać na podstawie kwoty dochodów przeznaczonych na system pomocy, czy też na podstawie środków rzeczywiście przyznanych beneficjentom, z wyłączeniem kwot zatrzymanych lub pobranych na rzecz państwa?